

Mistrovství ČR v paraglidingu

Igor „Norton“ Slovák

Tento rok se konala paraglidingová mistrovství Bulharska, České republiky a Slovenska zároveň, a to na známém terénu Sopot v Bulharsku.

Soutěže se zúčastnilo celkem 87 pilotů z 10 zemí světa a odletěly se celkem tři kola. Protože tyto závody byly koncipované i pro nezávodníky (přeletáře), sešlo se tam celkem dost takových pilotů, kteří si přišli prostě jen zalétat na novém terénu nebo si přišli zalétat se závodníky, aby se něco od nich přiučili a zároveň využít toho, že na závodech se nemusíte starat o svozy, pokud vyhnijete někde po trati. Je to zkrátka příležitost se zlepšit i pro běžné piloty.

Dne 3. 7. byl tréninkový den. Počasí bylo příznivé. Dokonce byl vysán i tréninkový task. Na lanovku se sešlo dost lidí, a nakonec jsme zaletěli pěkné tréninkové kolo.

Ubytování pro otrlé bylo možné na kraji přistávací louky nebo při potůčku, kde si Česká partička udělala hráz, a tím pádem měla i soukromý bazén.

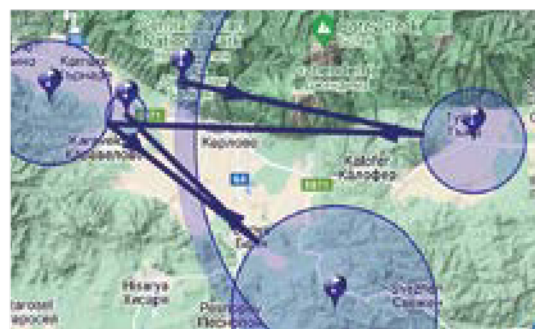
Téhož dne večer proběhla registrace v kanceláři Skynomad klubu a ve 20:00 začal safety briefing. Safety briefing je povinný pro všechny závodníky a probírají se tam hlavně pravidla pro daný závod (local

regulation rules), obšírně tam organizátor vysvětlí místní terén, jak se na něm létá a v tomto případě se na konci taky probíral nový typ hodnocení/bodování pro tento závod, tzv. „real leading points“. Organizátorem byl navrhnutý a sportovní komisí přijatý návrh na hodnocení pomocí „real leading points“ místo standardního „leading points“. Tento systém hodnocení není na velkých závodech zrovna obvyklý a má za cíl eliminovat létání v chumlech pomocí bonifikace prvního ve skupině a penalizovat takzvané opisovače, tj. závodníky, kteří letí za prvním v těsném závěsu. V počátku se to některým účastníkům nelíbilo, protože to je nové a nedokázali rychle pochopit výhody daného bodování. V každém případě se další den rozhodlo, že se použijí volnější parametry, ale lítání za sebou ve vláčku bylo hezky eliminováno.

Protože někteří závodníci ještě jeli z letiště a neměli možnost se osobně zúčastnit safety briefingu, odvysílali jsme jej taky na Youtube - živě. S pomocí Elon Clubu (autorova vozu Tesla) se k tomu použil internet přes satelit Starlink, který umožňuje přenášet velké objemy dat v oblastech, kde může být problém s rychlým mobilním internetem. (více můžete najít na www.elonclub.cz/starlink)

Safety Briefing, který se vysílá živě přes YouTube je přístupný v archivu na tomto odkazu <https://youtu.be/RgDC15iVHpg>.

První soutěžní den (4. 7.) se letěl task dlouhý 90,38 km. Odstartovali jsme na hřebeni před startem v Sopotu. Někteří se zvedli až do základen kolem 2600 metrů, jiní odletěli s menší výškou. Já jsem se rozhodl letět před kopcem a snažil se rychle následovat šipku.

Task byl naplánovaný přibližně 30 km doleva od startu. Na konci hřebene jsem dotočil do 2200 m a vybral se jako první z naší skupinky přímo na otočňák, který byl poměrně v rovinách. Hned za mnou se vydal Michal Talavašek, který se v polovině údolí zastavil, aby si dotočil výšku... já

Sopot 2022

jsem letěl stále za šípkou, ale to už jsem dobře věděl, že to nebyl správný krok. Předě mnou se nacházel kopec Starcovec, vysoký pouze 1035 metrů, ale s mojí výškou jsem ho bohužel nedokázal přeskóčit. Na návětrné straně kopce Michal a ostatní nakoupili perfektní stoupák. Jiní závodníci se vydali raději obloukem po kopcích vzadu, stejně jako Petr Kostrhun (Košťa). Ten měl nádhernou výšku, vedl celému závodu. Bohužel však také nikde nenakoupil (nechytil žádný stoupák). Při tuku otáčného bodu se propadl a musel se zvedat z malé výšky k hřebenu kopce Starcovec.

Pro reprezentanta Víta Pekárka musela vyrazit horská služba, dostal se při letu do nevhodných podmínek a přistál velice nešťastně v údolí. Naštěstí se mu nic vážného nestalo, pouze naražená žebro.

Foto autor a Dan Mazanec

V tomto čase už jsem letěl směrem k hlavnímu hřebenu a stále klesal. Pořádilo se mi zvednout téměř z „podlahy“, cca 700 m n, M.A. opatrně jsem se vybral nazpátek na další otočňák, který byl vpravo od startu v rovinách...

Cestou na Ravneč (1735 m) jsem chytil v závětrí masivní kolaps. Rychle jsem ho vyklepal a vyletěl z této nepříjemné oblasti co nejrychleji před kopec. Byl jsem ve výšce přibližně 150 m nad terénem, ale před kopcem

je vždy lépe. V témže čase byl Michal a jiní závodníci cca 20 km přede mnou a zdolávali druhý otočňák v rovinách. Já jsem se snažil rychle dotočit alespoň 2100 m, šlápl jsem tedy na to, abych je dohnal. První žebro před startem jsem se setkal s Jonášem Horáčkem, který vytočil stoupák rychleji než já. Zatímco se vydal na třetí otočňák, který se nacházel v rovinách při městě Banya, já dorazil teprve na druhý. Abych v rovinách nevyhnil, raději jsem nešlapal na speed.

Z druhého na třetí otočňák byla nejkratší cesta přes roviny, já jsem tomu však nevěřil a vrátil se ke kopci. Kosta se vydal do rovin, kde se mu dlouhou dobu dařilo, bohužel to ale nestačilo a dál už nic dobrého nechytil. Probojoval se až na zem, kde přistál krásně u silnice. Já u kopce dotočil základnu 2500 m a zanedlouho otočil třetí otočňák, konečně šupito do cíle. Vhod mi přišlo ještě 500 m, které jsem nabral v půli cesty. Michal byl už tu dobou v cíli. Mně ještě čekalo posledních 15 km. Jednoduše to zní, ale provedení lehké nebylo... Potřeboval jsem na své cestě do cíle dokoupit minimálně 500 metrů, nedařilo se mi však najít správné místo na stoupání. V tu chvíli jsem nevěděl, že před cílem to stoupá všude, ale 10 km od cíle je „velký kulový“. Nějakým způsobem jsem to dobojoval a skončil na krásném 19. místě. Vítězem tasku se stal Michal Talavašek, druhý Karel Kůta, třetí Jan Jareš.

Následující den (5. 7.) byli na briefingu před druhou úlohou byli vyhlášeni vítězové předchozího kola, kteří dostali dárečky. A protože českých pilotů tam bylo 46, popisu druhého tasku se ujal Jakub Vrána:

První otočňák je dnes na západ a po hřebeni to chodí skvěle. Všude spousta silných stoupáků, tak opouštím svou obvyklou strategii co nejmenšího opadání a na přeskokcích letím na plném speedu. Průměrka na přeskokcích (tam a zpátky) je kolem 50 km/h.

Pinkám první otočňák a zpátky u startu jsem co by dup. Hřeben se ale zastíhuje a místy poprchává, tak včas sundávám nohu z plynu a začínám šetřit výškou.

Další skupina otočňáků jsou soustředěné kružnice kousek od hřebene. Nejdřív malý střed, pak 6 km obvod a pak 2 km střed. Trasa dál pokračuje do rovin, takže vnější kružnici se vyplatí „pinknout“ v rovinách, což i dělám. Normálně bych asi letěl „na jistotu“ zpátky k hřebeni a trasu si tak protáhl o 4 km, ale hřeben kvůli oblačnosti teď moc nefunguje. Než jsem se odlepil od hřebene, tak jsem nic hezkého nevytočil, zato roviny by mohly dávat. A skutečně se mi daří se slušnou výškou a i s pomocí ostatních křidel pinknout všechny tři otočňáky v rovinách.

K poslednímu otočňáku před cílem mě to nemilosrdně spláchně „trojkou“ z 2 km až do 800 m. Nad polem chytám nějakou bublinu, ale buď končí nebo z ní vypadávám.

Jako poslední naději před „vyhánkou“ zkusím brdek za vesnicí, ale nic není ani tam. Šlapání speedu na začátku bylo z pohledu výsledku tedy zbytečné, do cíle jsem

Senior (50+)

1. Karel Kůta
2. Pavel Iker
3. Etienne Coupeuz

Junior (do 25 let)

1. Jonáš Horáček
2. Ondřej Pohořelský
3. Vít Šantrůček

Standard

1. Václav Škoda
2. Václav Švanda
3. Jana Nováková

se nedostal. Ale aspoň mi ostatní tolik neuletěli a mohl jsem si s nimi pomáhat, takže to k něčemu přeci jen bylo.

Mě v tento den zaujalo, jak pršelo a zároveň to nosilo. Pak jsme měli dva dny neletové pro příliš silný severní vítr a potom přešla fronta.

Ve středu 6. 7. jsme vyrazili lanovkou nahoru v naději, že nepřijde déšť... Ten ale bohužel přišel a někteří zmkli na lanovce cestou dolů.

Závodníkům to vůbec nezkazilo náladu a užívali jsme si náhradní program. Mladí talenti jeli do aquaparku, další partičky jely na termální koupaliště s 45 °C bazénem minerální vody, aktivnější si zběhli okounout další krásy Bulharska, konkrétně jeskyně a lezecké stěny.

V středu večer byla oficiální party. Bylo jak jídlo, tak i zábava. Při losování tomboly od sponzorů každý něco vyhrál. (foto výherců) Hlavní cenu, poukaz na slevu 5000 Kč na křídlo Ozone vyhrál závodník z Francie;) Zvlášť oblíbenými cenami byly žabky od Meatfly a jídlo od Adventure menu.

I další den (čtvrtek 7. 7.), kdy se bohužel nelítalo, byl připraven náhradní program. Na večer byl naplánovaný rozbor letů, který se ale uskutečnil až pozdě večer v místnosti paraglidistického zázemí Nest.

V pátek 8. 7. se počasí konečně umoudřilo a umožnilo nám vyrazit vstříc třetímu a zároveň poslednímu závodnímu

dni. A o to, jak probíhal, se s námi podělil Daniel Mazanec:

Dle slov organizátora budeme tento den čelit všem specifickým bulharského počasí po přechodu studené fronty a máme tedy počítat s deštěm v horách a převývoji v odpoledních hodinách. Během briefingu dostáváme výstrahu, která vykouzlí nejeden úsměv, ale i pozdvižené obočí: pokud poletíme horami, bude na nás pršet a budeme hlásit jiný level než 1, je to naše chyba a organizátoři nebudou task zastavovat. Vzhledem k podmínkám je vypsána na místní poměry krátká úloha měřící šedesát kilometrů se včasným startem. Trasa umožňuje let horami a rovinami a ve druhé polovině pokračuje na protější straně údolí, tedy co nejdále od hlavního hřebene.

Během závodu se počasí vyvíjí přesně tak, jak bylo na briefingu řečeno - v silně instabilním prostředí v horách rychle narůstají mraky, ze kterých vypadávají první srážky a ovlivňují směr větru po celé trati.

Bohužel to není jediné protivenství - od západu se žene k předposlednímu otočnému bodu bouřkové jádro, které přerůstá v CB. V celé této oblasti jsou silná stoupání s osmičkovými jádry a piloti, kteří neletí na špičce, míří vstříc blížící se stěně deště, ve které se občas i zableskne. Vysílačky začínají ožívat slovy *rain*, *lightning*, *thunderstorm* a *level 2*. Organizátor má nervy ze železa a stateční závodníci tak pokračují morderu vstříc. Nakonec se podmínky na západě trati objektivně dostávají mimo bezpečnostní mantinely a task je zastaven. Ani cesta k zemi není snadná - vítr zesiluje ke 30 km/h, je protkáno silnými stoupáky a sestup na zem se pro mnohé mění v dobrodružství. Dalším faktorem je uzavření vzdušného prostoru bulharskými autoritami a následná střelba do bouřkového mraku s cílem odvrátit krupobití, které by zničilo úrodu místním farmářům.

Velká část závodníků se setkává v prostoru cíle, ale jen pár z nich dokázalo trat uletět téměř celou - úlohu však tento den nedokončil nikdo. Na čele dnešní výsledovky se umísťuje Petr Kostřhun, následován Jonášem Horáčkem a Jaromírem Maškem.

Z důvodu nepříznivého počasí na sobotu se vyhlášení výsledků koná ještě týž den v podvečer.

Ještě v pátek večer proběhla další party v lesním baru... Celkem se účastníci odvážali při některých písničkách praskla i podlaha ☺. No prostě příjemné zakončení. ■

Sport

1. Jan Tomas
2. Ondřej Ptoszek
3. Adam Dědina

MČR, Competition Overall

1. Jonáš Horáček
2. Michal Talavašek
3. Jan Jareš

Mistrovství Slovenska

1. Dušan Surina ml.
2. Emil Červeňan
3. Dušan Surina

Mistrovství Bulharska

1. Georgi Džolev
2. Georgi Dimov
3. Valery Cvetanov

Competition Overall

1. Jonáš Horáček
2. Michal Talavašek
3. Jan Jareš

Ženské kategorie nebyly vyhlášeny, protože zástupkyň něžného pohlaví bohužel nebylo dostatek, ale přece dostaly ocenění i ženy.